

DE VONDST VAN DE MAAND: Bevers aan de Maasvlakte

Cor van Schaik

Het zal de lezeres van *Cranium* bekend zijn dat de Maasvlakte een vindplaats is van vele fossiele zoogdierresten. Met name runder-, paard- en mammoetmateriaal wordt frequent verzameld. Tot de wat zeldzamere vondsten behoren bijv. de neushoorn en nijlpaardkiezen en een enkele keer treft men iets aan wat de oprechte amateur in een zekere staat van opwindung brengt. Voor de een is dat de vondst van een melkkiesje van een bosolifant of een stukje rugschild van een fossiele moeraschilpad, voor de ander is dat juist de vondst van een op het eerste gezicht onbepaald stukje schedelbot wat mens, beer of iets dergelijks zou kunnen zijn.

Zo'n vondst, die de adrenalinestroom in het bloed wat opschroeft, wordt gevormd door bevermateriaal. Men moet daarbij onderscheid maken tussen de recente bever *Castor fiber* die nu nog in Europa voorkomt in verstrooide kolonies in Frankrijk, Oost-Duitsland, Polen, Noorwegen en Zweden en in het kader van een experiment weer is uitgezet in de vaderlandse Biesbos en de veel oudere bever *Trogontherium cuvieri*.

Trogontherium cuvieri was iets groter dan de gewone bever en had geen platte staart zoals *Castor fiber*, maar een ronde.

Het was net als *Castor fiber* een typische waterbewoner die gezien de bouw van de snij- of knaagtanden waarschijnlijk geen bomen velde. Volgens Mayhew leek *Trogontherium cuvieri* voor wat betreft zijn leefwijze op een beverrat.

Trogontherium cuvieri komt onder andere veelvuldig voor in de fauna van Tegelen met een ouderdom van

ongeveer 1,7 miljoen jaar. Tijdens het Holsteïen, zo'n 300.000-350.000 jaar geleden leefden de laatste vertegenwoordigers van deze soort. De vondsten uit Neede stammen uit deze periode.

Terug naar de Maasvlakte. Het bijzondere karakter van deze vondsten ligt niet zo zeer in de aard van de beestjes, maar meer in de wijze waar op zij gevonden zijn. Het *Trogontherium* materiaal is op reguliere wijze ontdekt, d.w.z. tijdens één van de talloze gerichte zoektochten op de Maasvlakte. Elke ter plaatse bekende verzamelaar(ster) heeft zijn/haar favoriete vindplaatsjes waarnaar men eerst zijn schreden richt. Het liefst verzamelt men ook als het strand er min of meer verlaten bij ligt. Het zal dan ook zelden voorkomen dat men op hoogtijdagen, als half zuidwest Nederland aan de Maasvlakte ligt te bruinen de vertrouwde gezichten van medespeurders ontdekt. Nee, de Maasvlakte nodigt dan niet bepaald uit tot fossielenzoeken. Maar juist als de drukte op het strand dwingt even de benen te strekken en je struikelt haast letterlijk over een fraai geconserveerde beverkaak die te midden van de badgasten, tussen de bierblikjes en de pelpinda's op je ligt te wachten, besef je weer eens terdege dat, naast een goed oog, je ook altijd weer aan de Maasvlakte afhankelijk bent van het toeval of het geluk zo men wil

adres auteur:

C. van Schaik
Frank van Borselenstraat 5
3232 VM Brielle

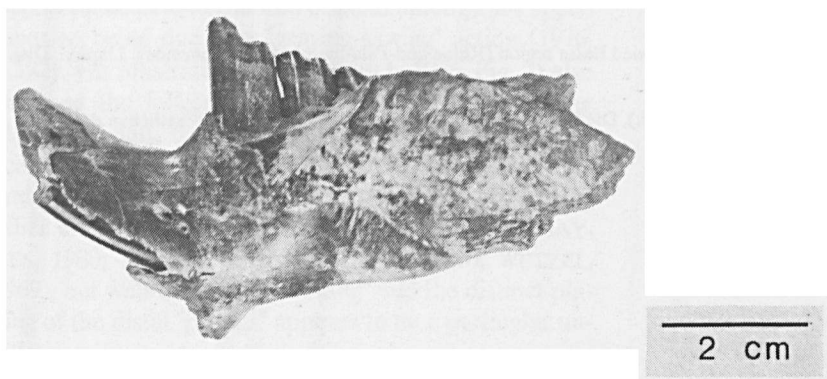

fig. 1 Linker onderkaak *Castor fiber* met l1nf.p4-m3

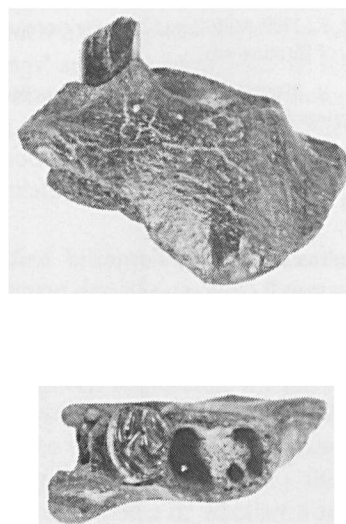

fig. 2 Onderkaakfragment *Trogontherium cuvieri* met m1